

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 48. Revelationes de Morte Juliani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Gregorius adjicit, Julianum jam vulne-
 ratum ad fluvii ripam fuisse deportatum, A. C. 363.
 & voluisse in undas insilire, ut subito ho-
 minum oculis ereptus, Romuli, aliorum-
 que exemplo Deus haberetur, sed ab uno
 Spadonum, cui id consilium suboluit, fu-
 isse impeditum. Theodoretus his, quæ
 narravimus adjungit: *ajunt, Julianum, III. hist.*
quamprimum vulnus accepisset, vola exce-
ptum sanguinem in aerem projecisse, & di-
xisse: vicisti Galilæe! Sozomenus idem
 refert, sed tanquam paucorum narratio-
 nem. Alii dicebant, quod suum sangui-
 nem contra Solem projecisset, expro-
 brans, eum plus justo Persis favere.

§. XLVIII.

Revelationes de morte Juliani.

Plures etiam Revelationes cœlestes nar-
 rabantur, quibus Juliani mors in va-
 riis locis nuntiata est. Quidam Juliani
 Domesticus, in itinere constitutus, ut ad
 eum in Persidem contenderet, cum aliud
 diversorium non esset, in Ecclesia penes
 viam publicam dormivit, ecce autem
 dormienti magnus Apostolorum, & Pro-
 phetarum conventus objicitur, tot mala,
 quæ Imperator Ecclesiæ inferebat, deplo-
 rantium, & quibus modis liberari posset,
 consulentium; postquam diu delibera-
 tum, duo de medio eorum surgentes, cœ-
 teris bono animo esse jussis, abierunt, qua-

Hist. Eccles. Tom. IV.

L

fi

Sæculum IV. si Juliani Tyrannidi finem facturi; ille
A. C. 363. Domesticus, hujus visionis funestum ti-
 mens eventum, moras traxit, & altera
 etiam nocte in eodem loco cubavit; per
 quietem eandem virorum congregatio-
 nem vidit, & illos duos, qui discesserant,
 subito quasi a via longa redeuntes, cœ-
 teris nuntiare, Julianum fuisse percussum.
 Eadem die Didymus cœcus, Doctor Ec-
 clesiæ Alexandrinæ celeberrimus, cum
 domi suæ Juliani Imperatoris impietatem,
 & Ecclesiarum oppressionem vehementer
 lugeret, illam diem in jejunio, & oratio-
 ne transegit, nihil omnino cibi volens
 capere; postquam nox advenisset, in sel-
 la, qua forte sedebat, in somnum delapsus,
 cernere sibi visus est, equos candidos per
 aerem decurrere, virosque insedentes
 clamare: *dicite Didymo; hodie hora septi-
 ma Julianus occisus est, surge ergo! co-
 mede, &, qui bonum nuntium Episcopo
 Athanasio ferat, mitte!* Didymus hor-
 ram, diem, mensem, & septimanam no-
 tavit, atque veram fuisse revelationem
 c. 4. eventus ostendit; nam hora noctis septi-
 Theod. III. ma apud nos est hora post mediam noctem
 hist. 24. prima, atque ea ipsa, qua Julianus exspi-
 Philoth. c. ravit. Palladius hanc historiam ex Di-
 2. p. 779. dymi ore didicisse se dicit.

S. Juliano Sabæ magni nominis Soli-
 tario in Osroene, cujus Monasterium plus-
 quam viginti dierum itinere ab Impera-
 toris

toris castris distabat, ejusdem obitus ma-
 nifestatus est. Is sciens, quam atroces
 minas Julianus in Ecclesiam intentasset,
 per decem dies ab oratione non desiste-
 bat, tum subito Discipuli ejus vident Ma-
 gistrum suum lacrymas abstergere, seren-
 um induere vultum, & præter morem
 lætum esse, cum alias semper vultum,
 oculosque ad tristitiæ, & pœnitentiæ spe-
 ciem præferret; dum ergo lætitiæ cau-
 sam exquirunt, ait: *aper furiosus, & im-
 mundus, qui vineam Domini devastabat,
 interfectus jacet.* Mox cantica in gratia-
 rum actionem cecinerunt, & postquam
 de morte Imperatoris allatum fuisset nun-
 tium, eam illo die, & hora accidisse, qua
 S. Seni fuerat revelata, cognoverunt. In-
 ter hujus mortis vaticinia illud quoque
 refertur, quod Grammaticus Christianus
 Antiochenus, & ob eximiam scientiam
 Libanio Sophistæ familiaris, ingeniose re-
 spondit; nam cum Libanius, ut in ejus
 Religionem luderet, quadam die interro-
 gasset: *quid agit modo fabri filius?* re-
 posuit Grammaticus: *facit sandapilam.*

Sæculum IV.
 A. C. 363.

Theod. III.
 hist. 23.
 Soz. VI.
 c. 2.

§. XLIX.

Jovianus Imperator.

Eadem, qua Julianus sublatus est, die, *Am. XXV.*
 nempe mane vigesima septima Junii, *c. 6.*
 anno 363. præcipui Duces convenerunt, *Theod. IV.*
 ut Imperatorem eligerent, extrema quip- *c. 1.*
Greg. Naz.
pe or. 4 p. 117.